

Ειναι θεμα αλλαγης: να αγαπησουμε τον εαυτο μας και να πιστεψουμε τους αλλους· να δεχτουμε τα εργα μας υπευθυνα και να χαιρομαστε πληρεις· να φησουμε τις κατασκευες και να φεθουμε στην ομορφια της αμεσης επαφης με όλα μας – των χειρων μας και των μηχανων.

Μενει η σιγουρια του κοριτσιου: «Μπορω να αναποδογυρισω τον κοσμο και να κερδισω την αγαπη μου να ζω».

Διονυσης Α. Καρατζας

Η εγκυκλιος του υπουργειου

Πρεπει να το παραδεχτουμε οτι καμια εθνικη πολιτικη, κανενα κομμα και καμια διαλεκτικη δεν καταφερνει πια να προκαλεσει τοση ομοψυχια, τετοια ταυτιση αποψεων των Ελληνων, οσο ενας ποδοσφαιρικος αγωνας. Σαν απο θεια επιταγη, λιγο πιο πριν, η πολη ολοκληρη αδειαζει, οι δρομοι ερημωνονται και τη στιγμη που ευστοχα η μπαλα κατευθυνεται στα διχτυα, αυτην ακριβως τη στιγμη, την ιδια για ολους, ακουγεται μια και μονη ιαχη απο χιλιαδες στοματα που εκφραζει την ιδια ωρα, για το ίδιο γεγονος, σ ολοκληρη τη χωρα, τα ιδια αισθηματα εκατομμυριων διαφορετικων ανθρωπων. Και ειναι το μονο γεγονος για το οποιο ολοι, μα ολοι, συμφωνουν. Δεν ειναι εκπληκτικο;

Γι αυτο θα προτεινα να γινει το ποδοσφαιρο το εθνικο μας σπορ, αφου μ αυτο εξαλειφεται το εθνικο μας ελαττωμα, ο ατομισμος· κι ακομα στους ποδοσφαιριστες, εκτος απ τα υπερογκα ποσα, να τους στηνει η πολιτεια αδριαντες και να τους τιμα σαν ηρωες.

Ας στειλει, τελος, μια εγκυκλιο η πολιτεια στα Σχολεια που να λεει: «Να εκφωνουνται λογοι πανηγυρικοι για τον Αναστοπουλο, το Βαμβακουλα και λοιπους».

Κι αυτο θα γινει· και μαλιστα ανεξοδα –οπως παντα– απο τους δασκαλους.

Κωστας Λογαρας